

MINDSZENTI LAP

Előfizetési ár:

Egész évre 4 korona
Fél évre 2 korona
Negyed évre 1 korona

Vegyes tartalmu hetilap. Megjelen minden vasárnap.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Kossuth Lajos-utca 9. sz., hová a lapot érintő megkeresések intézendők.

Hirdetéseket

és nyílt-téri közleményeket a kiadóhivatal jutányos ár mellett közöl.

A kereskedelem ellen.

Világszerte kormány és társadalom vállalva fáradoznak a kereskedelmi érdekek megóvásáért és előmozdításáért. Véres háborukat vívnak a kereskedelemre kedvező pozíciók elnyeréseért, gyarmatokat szereznek a legnagyobb áldozatok árán, csak hogy a hazai kereskedelmet istápolják; a diplomácia, ha hivatását a modern szellemnek megfelelően tölti be, jobbára az általa képviselt ország kereskedelmi érdekeinek áll szolgálatában — csak nálunk nem akarnak mindezeknek a tudatára ébredni, csak hazánk vezető körei késnek az új életfelfogással megbarátkozni, elzárkózva az előttük lefolyó eseményektől és állandóan az ország mezőgazdasági jellegére hivatkozva.

Mintha akadna józanul számbajöhető elem ebben a hazában, amely nem méltányolná mezőgazdasági életérdekeinket a maguk igazi és óriási jelentőségében, amely ne becsülné valódi horderejében a mezőgazdasággal foglalkozó országok társadalmi, gazdasági, sőt államfentartó értékét.

Ez azonban nem zárja ki a meggyőződést arról, hogy manapság az egyoldalú érdekeknek kizárólagos vagy

a többi gazdasági tényezők rovására való támogatása az öngyilkossággal határos, mert a dolog természetéből folyik és a világ összes kulturálmáinak példája bizonyítja, hogy ipar és kereskedelem virágzása nélkül állam nem erősödhetik, nem gazdagodhatnak, nem válhatnak hatalmassá.

Midőn tehát újból felhívjuk a figyelmet az antimerkantista törekvésekre és hangulatokra, midőn annak a reménynek és óhajtnak adunk kifejezést, hogy legalább a kormány és törvényhozás utasítsanak vissza félreérthetetlen egyértelműséggel minden olyan irányzatot, amely egy osztálynak a maga egyoldalú érdekeit szolgáló uralmát akarja ebben az országban hamis, elavult és káros jelszavaknak hangos vagy halk hangoztatásával biztosítani: akkor éppenséggel nem gondolunk első sorban a magunk egyéni érdekeire, ámbár ezek ránk nézve bizonyára éppen olyan jelentősek és jogosultak, mint minden más osztályéi, hanem szem előtt tartjuk hazánk igaz érdekeit, amelyeknek megóvását csakis a modern haladásban a világ többi kulturálmával való üdvös versengésben találjuk fel, gazdasági és kulturális téren egyaránt. Már pedig nyilvánvaló, hogy ha mi csakis mezőgazda-

ságra szorítkozunk és nem iparkodunk az ipar és kereskedelem mezején is előbbre menni: akkor a többi állam mindjobban elhagy bennünket s mi egymagunkra leszünk hagyatva, maradi felfogásunkkal, amely az ország gazdasági tönkje felé visz.

Hogy aggodalmaink nem túlzottak, hogy benyomásaink nem alaptalanok, ezt a közelmúlt több pregnáns jelensége kétségbevonhatlanul bizonyítja.

Ilyen nevezetesen a támogatásnak az a módja, amelyben a szövetkezetek részesülnek.

A szövetkezeti eszmének mi is igaz hivei vagyunk, mert mi is valljuk azt az elvet, hogy az egyesülés erőssé tesz. Örömmel látnánk mi is a szövetkezeti üzletforma terjedését hazánkban, mert — főleg kisebb körben — igen áldásos gazdasági alakulatnak tartjuk. De lehetetlen hallgatással túrnunk azt a törekvést, hogy a szövetkezeteket a kereskedelem és kereskedők ellen itt-ott kijátszák, nemcsak számtalan társadalmi kedvezéssel, hanem hivatalos állami és törvényhatósági támogatással.

Történik pedig mindez messzemenő közvetett és közvetlen állami kedvezéssel — úgy, hogy megtörténik az a világ történelmében bizonyára páratlan eset, hogy az állam a maga előfizető

TÁRCA.

A KÖLTŐ ÉS A RÓZSABOKOR.

— Szorítsd a mellemhez könnyes arcodat édes fekete szemű Erzsikém és hallgasd meg az én mesémet. Engedd azonban, hogy reszkető kezemmel simogassam sötét hajadat, mely lágy, mint az eredeti moha és fekete, mint a felhő, mely téli éjszakákon a csillagokat takarja. Így tán könnyebben folyik ajkamról a szavad árja, mint a sziklák mögé rejtett forrásból a patak.

Édes álma bánatos életnek, illatos mezőre vezetlek ezúttal tégedet. Csupa illat, csupa virág a mező. Virágok nyílnak, pirosak, mint a szerelmes lány kicsókolt ajka, mely még harmatos a biborszínű bor cseppjétől. Virágok nyílnak, fehérek, mint a frissen fejt habzó tej és sárgák, mint a kanári madár tollas háta. És e virágok közt szerényen húzódnak meg a cserjék, melyek zöldek, mint a leveli béka, amely szinte elvész a fűszálak zöld tengerében.

S e virágillatos tájon egy magános alak sétálgat. Magas karcsú ifju, hosszú hullámos fekete hajjal, nagy sötét szemekkel és a fehér virágoknál fehérebb, lágyabb arccal. A nap aranszínű glóriát fon szép feje köré, mert ez a magános ifju: poéta.

A virágok rámosolyognak, a szellők sze-

relmes féltékenységgel hajolnak hozzá s édes vallomásokat sugnak a fülembe. — A csilingelő csermely neki bókol, a fák mohó vágygally tárják ki feléje karjaikat.

A magános ifju ám nem törődik se a csilingelő csermelyvel. Fásult undottan fordul félre s haragosan felkiált:

— Hiába hízelegtek, ostoba virágok, nincs dalom a számotokra. Nem fáj többé a hervadáatok, szilaj öröme nem vidít már engemet, ha újra kinyílik bimbótok. Belefásult a szívem ebbe az egyformaságba. A virulástokon nem tudok már örülni, mert tudom, hogy ősszel elhervadtok, a hervadáatok se tud már nagy fájdalmat okozni nekem, mert tudom, hogy tavasszal kinyíltok újra.

Szólt haraggal az ifju, mire a virágok szomorúan lehajtották a fejüket.

— Te se enyelegj velem: fordult most a poéta a szellőhöz, — untat a te örökös egyhangu suttogásod. Utállak, mert állok, csapodár vagy. Tudom én jól, hogy enyelegve jársz végig a mezőkön ostoba bókjaidal elcsavarod a virágok fejét. Szenvedelemmel csókolod a virágok fejét. Szenvedelemmel mikor megrészegeedik a csókjaid mámorától, leszállsz a völgybe, ahol ölelésed alatt meggörnyednek a gyöngye fűszálak. Tudom, hogy míg a karcsú liliomoknak szemérmes vallomást mondasz, addig buja táncra perdülsz a csillogó porszemekkel. Tudom . . .

De a szellő be sem várva a beszéd végét, szégyenkezve elillant.

— Szép, szép a csilingelésed, csacso-

gó csermely: szólt a költő az átlátszó viz fölé hajolva, — de mit ér, ha nem hiszed neked. Hazug vagy, csalva, állok. Azt hiszed, nem látom, hogy bársonyos ágyában csillogó kavicsokat rejtegetsz, melyeket lágyan simogatsz, csókolgatsz fehér habjaiddal. Én tisztán látok, nem úgy, mint azok a balga, elfonyadt levelek, melyek hisznek szerelmes szavaidnak s ráhullanak ezüstös hátadra, melyet őket szeliden ringatod. Nem dalolok neked sem!

A csermely szomorú csobogása volt erre a válasz.

A bánatos költő meg odafordul a fához:

— Reszkető karodat felém hiába tárod, eget ostromló, koronás fa. A keserűség bánat, midőn látom, mint engedted át derekadat az iszalag forró ölelésének, míg lombos karjaidat a tüzes nap csókolgatja. Gyökeret eresztasz az édes, puha földbe és csalogatod a buja gombákat. Nem zengek neked éneket.

A keserűséggel mondott eme szavakra a fa búsan rázta meg néhányszor smaragdszínű koronáját.

A költő pedig búsan, nagyokat sóhajtván ment tovább. Néhány virág eléje fektült, azokat durván letapodta, néhány színes pillangó körülrepdeste, azokat elhessegette. A szellő forró csókjaitól a tenyerével védte arcát, a dalos madarak után köveket hajított.

Egy rózsabokor mégis elállta az útját és megszólította:

— Én kis poétám, miért vagy olyan szomorú? Arcod sötét, mint az árnyék, sze-

polgárai ellenében szervezi és pártfogolja a szövetkezeteket, ott is, ahol azok megélhetése lehetetlen, csak azért, hogy a kereskedők egyes osztályait tönkretegy. És támogatja ezenfelül az érvényben levő törvény világos megsértésével, mert türi, hogy a fogyasztási szövetkezeteknek azok is vásárlói legyenek, akik azoknak nem tagjai, ami a szövetkezeti eszmével éppen úgy ellenkezi mint a kereskedelmi törvénynyel.

Legújabbban a szövetkezeti eszme propagálása címén egyik legvirágzóbb iparunkat: a malomipart akarják vagy tényleg fogják tönkretenni olyképpen, hogy állami támogatással malomszövetkezeteket létesítenek akkor, mikor malmaink minden állami támogatás nélkül szerezték meg a magyar lisztnek világhírét és a világpiacát akkor, amikor az őrlési forgalom tilalma már amúgy is helyre nem hozható károkat okozott volt malomiparunknak.

Általános szempontból szemlélve a tényeket pedig, a mesterségesen fejlesztett konkurrenciát az üzleti erkölcsre is csak károsítóan hathat, mert nyilvánvaló, hogy oly iparnak a támogatása, amely anélkül is virágozhat, nem vezethet szolid eredményekre.

Az őrlési forgalom eltörlése iránt annak idején sajnos sikerrel folytatott agitálás elhibázott voltát már maguk az agrárkörök is kezdik belátni, észlelve névszerint azt, hogy eljárásukkal nemcsak a malomipart, de önmagukat is érzékenyen megkárosították.

Ezen örvendetes, bár késett, de nem késői meggyőződés hajnalhasadtát, a képviselőház közgazdasági bizottság előadója által a folyó év február havában, az őrlési forgalom egyik alakzatának engedélyezésére irányuló, a nevezett bizottság elé terjesztett javaslata észlelhető. Reméljük, hogy nemzeti kor-

mányunk, a hazai közgazdasági érdekek fejlesztése körül szerzett érdemeit, az őrlési forgalom újabb reaktivitásával fogja szaporítani.

Hasonlóképpen a kereskedőosztály ellen irányul a mezőgazdasági szeszgyárak favorizálása az ipari szeszgyárak rovására.

A hazai iparfejlesztés és iparfejlődés történetében végzettszerűnek látszik az a jelenség, hogy alig ért el valamely iparág számottevő mértéket, alig élvezi az ipari vállalkozó kockázatának és fáradozásainak gyümölcseit, máris akár szerencsétlen véletlenek, akár szerencsétlen eszmékből folyó mesterkedések akasztják meg fejlődését, vagy apasztják jövedelmezőségét, míg végre néhány évig tartó átmeneti tengődés elszenvedése után, újabb áldozatok árán kezd ismét lábra állani és fejlődni.

Kötelességünk ezekre a jelenségekre minduntalan és teljes nyíltsággal rámutatni, mert azoktól semmi jót hazánk közgazdaságára nem várhatunk és azért is, mert önértetünk valósággal föllázad annak láttára, hogy mily igazságtalanul, mily sértő módon bánik el nálunk az állam és a társadalom az országnak oly hasznos, szorgalmas és hazafiuságban bárkivel a versenyt fényesen kiálló osztályával, mint amilyen a kereskedők osztálya, amely nem hangzatos szólamokkal, hanem szakadatlan hasznos munkássággal bizonyítja be hazaszeretetét és rója le a haza iránt való kötelességeit.

Éppen ezért a legerélyesebben tiltakozunk a legújabbban megint lábra kapott kereskedőellenes hangulat és irány ellen. A magyar kereskedelem sohasem kért semmiféle külön támogatást a törvényhozástól, a maga becsületes munkájával szolgálta hazája érdekeit és tette lehetővé, hogy minden antimerkantista törekvések ellenére is

mégis van ma számottevő magyar kereskedelem. Ezért legalább is megkövetelhet annyi őszinte megbecsülést, amely minden derekasan végzett tisztességes munka nyomában jár, nem pedig folytonos lekicsinylést, sőt antagonizmust.

Ujdonságok.

— A Tisza-Duna-csatorna. A Tisza-Duna csatorna kérdésével foglalkozott Csongrád község képviselőtestületének legutóbb tartott közgyűlése, mely elhatározta, hogy úgy Szeged városhoz, mint a szegedi kereskedelmi és iparkamarához megkeresést intéz, felkérve őket arra, hogy — amennyiben most már csaknem bizonyosra vehető a szegedi torkolatnak a csatornaépítés megvalósításánál figyelmen kívül hagyása, — most már támogassák Csongrádmegye és Csongrádnak azt a törekvését, hogy a csatorna tiszai torkolata Csongrádnál legyen, miután mindenesetre inkább megfelel Szeged gazdasági érdekeinek is ez, mintha a csatorna tiszai torkolata Szolnokra helyeztetnék.

— Elhunyt táblabíró. Pusztiferencszállási Huszka Ödön nyug. kir. ítélőtáblai bíró hosszú szenvedés után hatvannégy éves korában elhunyt Szegeden. A megboldogult Dorosmán mint főjegyző kezdte pályáját, majd a hetvenes években a bírói pályára lépett és a régi alföldi betyárvilág kiirtása idején, mint vizsgálóbíró működött a régi várban. A szegedi királyi tábla szervezése után kir. táblabíró lett, mely állásában nagy tekintélyt szerzett. Halálát előkelő család gyászolja, közte özvegye, Burger Etelka, fia, Huszka Jenő kultuszminiszteri titkár, az ismert zeneszerző és dalköltő, második fia, Ernő kultuszminiszteri fogalmazó, leánya, Ilona, Klinkó Ilona honvédszázados neje, továbbá testvére, Huszka Dezső félegyházi ügyvéd. Temetése tegnap, szombaton volt. Az elhunytat, aki a magyar urvilágnak egyik tipikus alakja volt, a legszélesebb társadalmi körök részvéte kísérte utolsó útjára.

med férvtelen. A mezőn virágok nyílnak, a sugárzó hegőben madarak énekelnek s te mégsem idulsz fel? Pedig oly szép az élet, oly édes az ifjuság . . .

— Lehet, hogy a te életed szép, válaszolt kedvetlenül a költő, — az enyém ugyan nem az, kopár nekem ez a virágos mező, néma nekem a dalos mindenség. Erdők muzsikájának, madarak dalának nem támad zengő visszhangja többé az én lelkemben. Mennyi lelkesedéssel daloltam azelőtt a virágnak, a pillangónak, a pataknak, most utálatlalt fordulok félre mindezekről. Mi bánt, nem tudom. Valami új érzelmre vágyom, mely független az idők változásától, melyre nincs hatással a tél hidege, a nyár forrósága. Mely folytonos, mint maga az élet.

— Én merem ezt az érzelmet, — susogja a rózsabokor. Arról suttyog a szellő, midőn vágyakozva ragadja magához a porszemet, arról dalol a madár, midőn részegülten kóvályog a levegőben. A fülemile, midőn esténként meglátogat, arról zengi bánatos énekét.

— A szerelemre gondolsz? — kérdezi fitymáló hangon a poéta.

— Arra. De nem arra a bohó, játszi érzésre, melyet a kisfiu érez, mikor harmatos arcú ideáljának fehér kezét csókolgatja, nem ezt nevezem szerelemnek. A te szűzies rajongásod sem volt szerelem. Az ilyen érzés csak olyan, mint a tavaszi napsugár, mely egy percre sugárzik a felhőn keresztül, hogy rövid időre derűt adjon a szívnek. Az igazi

szeretem azonban át járja a testet, perzseli a vért, részegít, öl . . . Ölelj át kedves poétám és meg tudod, mi az . . .

— Hogy szűró töviseid összeszurkáljanak?

— Nem fogsz fájdalmat érezni. A gyönyörűség, mely a testedet átjárja, feledtet vele minden gyötrelmet. Ha töviseim véresre is szagatják karjaidat, ha eleven húsdarabokat tépnek is ki a keblemből, te csak kéjt és gyönyörűséget érzesz. Ölelj át, poétám.

A költő arca lángban égett, szemei tüzesen villogtak, de mégis szabadkozott. Ám a rózsabokor tüzes könyörgésével, vágyó szenvedésével, szavainak színes áradatával végül mégis megejtette s a költő perzselő hévvel ölelte át a rózsabokrot.

A rózsza tövisei ujjai belemarkoltak arcába, nyakába, karjaiba és tépték, sebeztek.

— Erősebben! kiáltja kéjtől nyöszörögve a rózsabokor.

A költő erre még jobban magához szorította a rózsát. Keze, arca vérezett, lélekzete elakadt.

— Szoríts, szoríts: — ujjongott a rózsabokor s egyik tövisét oda irányította a költő szívének. Egy szorítás még és egy hosszú, vékony tövis keresztül szúródik a poéta szívének. Az azonban nem gondol semmivel s szinte örült vágyakozással terjeszti ki karjait, hogy a rózsabokor még hevesebben magához ölelje . . .

* *
*

— Te kiáltottál, Erzsike?

— Én! — felelt a lány s igyekszik kibontakozni a férfi karjaiból, melyek őt szenvedelemmel körülfonják. Miért szorítasz? Lásd, ruhámnak hegyes kapcsai egészen összeszurkálták a kezedet. A nyakad is vérezik. Valószínűleg a melltűm sebezte meg. Annyira elragadtott a heved, hogy engemet ölelgetsz, ahelyett, hogy folytatnád a mesét.

— A mesét? kapja el az utolsó szót a férfi. A mesét folytassam? A mese — az nincs is tovább. Csak azt akartam mondani, hogy a szerelem akkor is édes, ha tövisei vannak.

— Én édes, hóbortos kis poétám! Hiszen ezt a meséd nélkül is tudtam, — szölt a leány s csillingelő kacajra fakadt. A meséd azonban talált. Ugy összeszurkállak, mint a rózsabokor . . . Ha még jobban szorítasz, egyik tűmmel keresztűrszúrom a szivedet.

— Keresztül szúrta azt már, kis leány, de nekem édes ez a fájdalom. Szorítsd a mellemhez örömkönnyes arcodat és nézzük, élvezzük, mint szövődik életünknek gyötrelmesen boldog meséje.

Kálnoki Lajos.

— **Megnyílt a fürdőház.** A mindszenti fürdőtársaság választmánya tegnap vette át a fürdőt a tulajdonostól s azt a mai naptól kezdve a tagok rendelkezésére bocsátotta. Ami bizonyára örvendetes tudomásul szolgál mindazoknak, akik a közelgő rekkenő hőségben a hús habokban keresnek üdülést.

— **Lábbelikészítők figyelmébe.** Kossuth Ferenc kereskedelemügyi miniszter köriratot intézett az összes kereskedelmi és iparkamarákhoz, amelyben tudatja velük, hogy a honvédség 1908. évi lábbeli-szükségletéből a hazai kisiparosok részére fentartott 10,000 pár bakancs szállítására pályázó kisiparosok ajánlataikat június hó 25-ig tartoznak benyújtani, még pedig, ahol ipartestület van, annak az útján, ahol pedig ipartestület nincsen, közvetlenül az illetékes kereskedelmi és iparkamarához.

— **Földvásárlás.** Tömörkény község, Keviczky Sándor jegyző javaslatára 800 hold földet vásárolt részben Sváb Imrétől, részben Pallavicini örgróftól. A földet állattenyésztés fejlesztésére fordítják és ha kiépítik a vasutat Tömörkényig, a bérlők szövetkezetté alakulnak és növénykonzervgyárat létesítenek.

— **A Tisza halottja.** E hó 12-én délben a Tiszából egy ismeretlen, 50—55 évesnek látszó ember hulláját fogták ki a tiszai révészek, mely körülbelül 3 hétig lehetett a folyó ölében. A községi előljáróság, mivel hozzátartozóinak hollétét nem tudja, a hullát lefényképeztette és sokszorosítás végett megküldte a Rendőri Lapoknak, hátha valahol ráismernek. Sem írást, sem pénzt nem találtak a zsebében. Egy fogkefe és egy pirosnyelű bicska képezte minden vagyonát. A halálok megállapítható lévén, a boncolást mellőzték.

— **Az évzáró vizsgálatok a mindszenti m. kir. áll. iskolákban** e hó 13-án vették kezdetüket. Tegnapig az I—IV. osztály növendékei vizsgáltak le. Az V—VI. osztály vizsgája holnap, hétfőn lesz, kedden pedig Te-Deum és a tanév ünnepélyes bezárása.

— **Búzatolvaj béres.** Töröcsik János 21 éves szegvári uradalmi béres Gyapjas Pál kollégájával tegnap délelőtt azzal a kéréssel állított be Berger kereskedőhöz, hogy a tarisznyájában levő mintegy 10 kilónyi búzáért adjon megfelelő értékű dohányt és pálinkát. Véletlenül épp akkor toppant be Pokomándy Imre gazdatiszt, aki a buza honnanszerzéséről információt kért a meghökkenő bérestől. A hűtlen Töröcsik be is vallotta, hogy bűnös uton jutott a gabonához. Ezalatt Gyapjas, aki ugyancsak hasonló járatban volt, kerekét oldott. Az ügy a csendőrség útján a szentesi járásbíróshoz kerül, amely majd kioktatja Töröcsiket az enyém-tied fogalmáról.

— **Vizbefult kislány.** Janó Imre nagyhegyi lakos 14 éves leánya f. hó 11-én libákat őrzött — mint szentesi laptársunk írja — a vekerlaponosi csatorna mellett. Bár az apja szigorúan tiltotta, hogy a libákat a csatornára terelje, úgy látszik, ezek mégis nemcsak belementek a csatornába, de át is kelték rajta. Ugy kellett történni a dolognak, hogy a kislány, nem sejtve a víz mélységét, a libák után eredt; e végből teljesen levetkőzve csak kötényt kötött maga elé és úgy ment bele a vízbe, melybe aztán bele is fuladt, mert a víz azon a helyen olyan mély, hogy még apja sem tudná meglábalni. Mikor este 7 órakor leánya keresésére indult, a csatornaparton leánya ruhájára bukkant. A szomszédja, Varga János segített neki, hogy a szerencsétlen véget ért leány élettelen testét a csatornából kiemelje. A halálok megállapítható lévén, a vizbefult leányka hulláját nem boncolták fel.

— **Hogy nyíratkozik a tanyai polgár?** Beállít a borbélyműhelybe egy tanyai polgár és illendően köszönve kérdi

— Jó helön járok-é?

— Hát, hogy hánnák le a hajamat.

Leültetik a sarokba és a segéd azt kérdezi tőle, milyenre vágja a haját.

— Dörékbe, hogy se hosszu ne lögyék, se csufot ne vágjon a fejemre.

— Meg is kenhetem?

— Mög, de abba a zárba?

Mikor a nyírás elvégződött, a borbély megkérdezi, hogy borotválkozni akar-e.

— Nem, — felel komolyan a polgár, — hanem ha mégegyször bedülök a városba, akkor mög is borotválhat a pofámat

— **Jutalom.** Bíró uram, kérem alássan, jelentkezem a kihirdetett jutalomért, egy veszett kutyát lőttem le, kérem a tíz koronát!

— **Megkapja!** De minthogy törvény szerint a faluban lővöldözni husz korona büntetés terhe alatt tiltva van, ön csak tíz koronát tartozik fizetni.

— **Várható termés.** A földmivelésügyi miniszterium a héten tette közzé a gazdasági tudósítóktól beérkezett jelentések folytán az idei terméskilátásokra vonatkozó hivatalos jelentését és a termésbecslést. Mintegy kétezer tudósítónak összesített jelentése alapján készült el a mostani termés becslés, mely az elmúlt tél és tavasz időjárásának szinte kétségbeejtő s következményeiben kevés reményre jogosító adathalmaz. Igaz ugyan, hogy a május csapadéka, váltakozott, meleg időjárása már is sokakat helyrehozott, sőt még sokat javíthat június első fele is: Azt azonban már kétségbe vonni nem lehet, sőt maga a földmivelési miniszteri jelentés is konstatálja, hogy az idén közepesen alul fog maradni az átlagtermés, ha csak az aratásig hátralevő négy hét időjárása nem lendít valamit a kétségbeejtő helyzeten. Buza, rozs és árpatermésünk óriási megcsappanása vonul végig az egész jelentésben a múlt évihez viszonyítva. A bevetett területek nagy megcsappanása szembeötlő. A kapásnövények, burgonya és tengeri, bár a fejlődésben nagyon elmaradtak, a májusi kedvező időjárás mellett sokat javultak. Egyébként a külföld mezőgazdasági viszonyai, várhatótermés eredményei szintén kedvezőtlenebbek, úgy hogy nem sokban maradunk mögötte a fejlettebb mezőgazdasági üzemmel bíró államoknak.

— **Japán nők tizenhárom parancsolata.** Raomi Tamura japán író könyvet írt a japán társadalomról, melynek egyik érdekes fejezete a japán nő helyzetével foglalkozik és tizenhárom pontban foglalja össze azokat a köteleseket, melyeket a japán nő férjhezmenetele pillanatától fogva szigorúan szem előtt tartani köteles. Az anya az esküvő után, mielőtt leányát új otthonába bocsátaná, még egyszer komoly szóra hívja és a következőkre oktatja ki:

1. Ha férhez megy, attól fogva többé nem szüleid gyermeke vagy, hanem anyósodnak és apósodnak tartozol olyan engedelmességgel, mint lánykorodban szüleidnek.

2. Férjednek engedelmességgel tartozol. Az asszonynak legfőbb erénye és ékessége az urához való ragaszkodás.

3. Anyósod és sógornőiddel légy mindig szeretetreméltó.

4. Ne légy féltékeny, mert a féltékenység a legkevésbé sem alkalmas arra, hogy a férjed szeressen.

5. Ha biztosan tudod is, hogy férjednek nincs igaza, s jogtalanul vádol, akkor se zúgolódj, légy türelmes, s intézd el férjeddal az ellentéteket akkor, amikor haragja lecsillapult.

6. Ne beszélj sokat, ne mondj senkiről rosszat és őrizkedj a hazugságtól.

7. Korán kelj, későn fekjüdj le: rá ne szokjál a délutáni alvásra, mert az csak lustálkodás. Kevés bort igyál s társaságba ne jársz.

8. Ne jósoltass megadnak sohasem. Felültetnek, pénzedet kicsalják s mégis oktalan gondot okoznak.

9. Légy jó háziasszony, a pénzt becsüld meg s törekedj takarékosagra.

10. Fiatalok közé ritkán keveredj, az öregek okosabbak.

11. Ne járj világos ruhában.

12. Szüleid vagyonára és állására sohasem légy büszke, s leendő rokonaid előtt családod előnyeivel ne hivatkozd.

13. Cselédeiddel jól bánj.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:

OLOSZKAI HORVÁTH ANTAL

Horváth A. könyv- és műnyomdája, 1907.

Hirdetmény.

A Mindszent községben megüresedett, s évi 800 korona törzsfizetéssel járó községi végrehajtói állásra pályázatot nyitok, s felhívom mindazokat, kik az életfogytig tartó ezen állást elnyerni óhajtják, hogy szabályszerű módon fölszerelt pályázati kérvényeiket hozzám folyó hó 28-ig bezárólag annál is inkább benyujtsák, mert a később érkező kérvényeket figyelmen kívül hagyom.

A választást a július hó 1-ső napján tartandó rendkívüli közgyűlésen fogom megejteni.

Mindszent, 1907. június 10.

TARY ISTVÁN,
főszolgabíró.

Ház-eladás.

A Szabadság-utca 700-ik számú ház, üzlethehelyiséggel együtt jutányosan eladó. Tudakozódni lehet ugyanott. 3

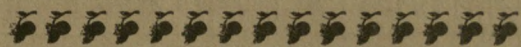
Nyomtatványok

elsőrangú kivitelben

versenyképes áron készülnek

Horváth Antal

könyv- és műnyomdájában

Kiadó föld.

Szegváron, a Kórógy-oldalon 32 hold szántóföld tanyaépülettel, ugyszintén a zsigerhát oldalon 14 hold föld jövő évi Szent-Mihálytól kezdve haszonbérbe kiadó. — Értekezni lehet GAJDA ANTAL tulajdonossal Szegváron, II. tized 131. szám alatt. 1-2

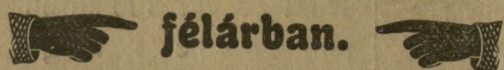
Jó karban levő 2 szoba butor berendezés
egészben vagy részben, varrógéppel együtt
jutányos áron eladó. Cim a kiadóhivatalban

Gyári árakban!!

egyedül Szántónál vásárolhat
Hódmezővásárhelyen, Andrásy-utca 4.

- 1 drb SINGER varrógép 31 frt 75 kr.
1 drb Karikahajós női varrópép 49 frt 75 kr.
1 drb Bobbingyöngy női varrógép 53 frt 50 kr.

Valamint szabó és cipész iparos varrógépek

dvező részleti feltételek mellett.

szes varrógépeimen
mek himzési munka
készíthető

Szántó Miksa

varrógép és kerékpár gyári raktáros.

Gyönyörű képeslap-ujdonságok

a legnagyobb választékban kaphatók

HORVÁTH ANTAL PAPIRKERESKEDESBEN.

Folyton a legszebb és leghatasosabb ujdonságok!

Olcsó faanyag!

Tudatom az építkező kö-
zönséggel, hogy fakereske-
désemben, mely Hódmező-
Vásárhelyen, a Rárósi uton
van, mindennemű faanyagot
a legjutányosabb áron
be lehet szerezni.

Nagyobb vétel esetén az
árut kívánságra Mindszentre
szállítom.

Tisztelettel

CSÓTÓ NAGY ISTVÁN
fakereskedő.

Eladó részvények.

10 drb "Összetartás szövetkezet"-i
részvény eladó. Cim a kiadóhivatalban.

Eladó.

N. Vigh Jánosnak a mártélyi hul-
lámteren 1000 kvadrát öl szőlője el-
adó. Bővebb értesítés nyerhető a hely-
színén levő csősznél.

Legjobb mellékkereset

nők és családok részére. Egy helyen és
egy háztartásban se hiányozzék az eredeti

STIRIAI KÖTŐGÉP

Árjegyzék ingyen.

Kedvező fizetési feltételek.

Tanítás Budapesten ingyen.

Első Styriai kötőgépgyár

magyarországi képvisellete

Fogl József Lajos

25-30

műgépész

Budapest VI., Csengeri-u. 54.

Aki valamit
venni, vagy
eladni akar,
az hirdessen
a Mindszenti
Lapban, mely
a vármege
minden köz-
ségébe eljut.
Olcsó hirde-
tési díj mel-
lett sikere
biztos lesz s
mielőbb célt
ér. Előfize-
tőknek árdij-
kedvezmény

8-18

**Lokomobilok, Gőzcséplőgépek, Benzinmotorok,
Aratógépek, Talajmivelő eszközök,
Teljes malomberendezések stb. stb.**

12-15

KIVÁNATRA SZIVESEN KÜLDÜNK ÁRJEGYZÉKET ÉS KÖLTSÉGVETÉST.

MAGYAR KERESKEDELMI RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

A MAGYAR KIR. ÁLLAMVASUTAK GÉPGYÁRÁNAK VEZÉRÜGYNÖKSÉGE, BUDAPEST